

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 3. Lopus calumnians à vulpe leoni obiectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

ait: *Egrediar, & ero spiritus mendax in ore om-* 2. Paral.
nium Prophetarum tuus, Achab scilicet, qui ^{18. 20.}
 noluit audire Michæam consulentem bene;
 sed tantum credidit illis, qui optata pro-
 phetarent. Melior fuit Papyrius Cursor re-
 ge Achab. Ille enim maluit sibi vera, quam
 uis ingrata dici; jussitque grata mendaciter
 promittentem in prima acie stare, ut pri-
 mus caderet. Quadrat in hunc pullarium
 optimè, quod Virgilius cecinit de alio au-
 gure, in prælio, quod cœperat, infelice.

Cadit ipse Tolumnius augur,

Virgil.

lib. 12. ~~ll. 18.~~

neid.

Primus in aduersos telum quitorserat hostes.
 Cœpit quippe prælium, qui suasit prælium:
 nihil enim illi tunc homines, sine augurijs,
 incipiebant. Quod saepe contingit hodie-
 que, ut litium, rixarum, & bellorum autho-
 res maxima litium, rixarum, & bellorum
 sentiant detrimenta.

§. III.

Lupus calumnians à vulpe leoni obiectus.

Par autem est, vt, quemadmodum bene
 consultum, & consulenti & consultori pro-
 dest; ita male consultum ipsi quoque noceat
 consultori. Quod Varro his verbis indica-
 uit: *Opinor, non solum, quod dicitur, Malum* M. Varro
consilium consutori esse pessimum, sed etiam l. 3. de re
rustic. c. 1.

H s bonum

bonum consilium ei, qui consuluit, & qui consulitur, bonum habendum. Sicut ergo sagittam militem loricatum missa resilit in jaculatorem; ita ab eo quem diuina armat protegio, consilium perniciosum retorquetur consulentem. Extat in hanc sententiam apogonus non inuenustus. Leonem, ob semetiam, egrotantem, & ea causa suo in lustro continentem sese, cetera quidem animantia officij gratia, visebant regem suum, excepta vulpe. Proinde lupus nactus opportunitatem, accusavit vulpem, apud leonem laesa Maiestatis, qua pro nibilo haberet cum, penes quem rerum erat summa, nec, ob contemptum, ad visendum accessisset: atq; interea intervenit in lupifabula vulpes, & extremam sermonis partem audiuit. Itaq; leo conspecta vulpe, protinus aduersus eam infremuit. At illa postulato ad purgandum se spatio, Et quis, inquit, omnium, qui hoc conuenerunt, tantū tibi profuit, quantum ego, qui quoquo versum circumcursum fui, tibiq; morbi remedium à Medicis reperi? cumq; leo protinus edixisset, ut remedium aperiret: si viuu, inquit, lupus no excories, & illius pellem induas, connalesces. Leo credulus continuò lupum invasit & interemit. Quo extincto risit astuta vulpes, calumniatoris malum consilium in ipsius recidiſſ caput.

§. IV.